

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical Medicine

**Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)**

ТОМ 1

Суми
Сумський державний університет
2016

Враховуючи отримані результати, необхідно зазначити, що проблема відсутності спеціальних розморожувачів плазми є однією з найактуальніших у сфері трансфузіології. У разі забезпечення відділень лікарень апаратами для розморожування, можливо було б досягнути кращого збереження структури компонентів крові. За рахунок цього, зменшилася б необхідна кількість вливань та суттєво підвищилась ефективність лікування. Саме тому, проблема неналежного устаткування на етапі розморожування та підігріву компонентів крові потребує негайного вирішення на державному рівні.

ВНЕСОК ВЧЕНИХ Д.К.ЗАБОЛОТНОГО ТА Л.В.ГРОМАШЕВСЬКОГО У РОЗВИТОК ЕПІДЕМІОЛОГІЇ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

Балагуш О.-Г.С. Ціфринцев О.І.

Науковий керівник – асист. Шуль У.А.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Кафедра епідеміології

Мета. Аналіз діяльності вчених Д.К. Заболотного і Л.В. Громашевського та її значення для розвитку медичної освіти і науки в Україні та цілому світі.

Матеріали і методи. В ході дослідження використані матеріали наукового та публіцистичного характеру, електронні джерела інформації. Застосовано методи пошуку, аналізу, синтезу та узагальнення історичної інформації.

Результати. Данило Заболотний (1866-1929) закінчив медичний факультет Київського університету у 1894 році. Приймав участь в ліквідації епідемії холери (1894, 1909, 1910, 1918) та чуми в Росії, очолював ряд експедицій по вивченню чуми в Індії, Месопотамії, Маньчжурії, Китаї (1897,1898, 1910-1911), Ірані (1899), Шотландії (1900). Опублікував понад 200 наукових праць. Найважливіші роботи - «Ендемічні вогнища чуми на земній кулі і причини її поширення» (1899), «Дослідження по холері» (1893), «Дослідження по чумі» (1900), «Імунітет при заразливих хворобах». У 1920 р. організував першу у світі кафедру епідеміології в Одеському медичному інституті. Завдяки Заболотному при Українській Академії Наук був створений інститут епідеміології та мікробіології (1928). Він був одним з засновників Міжнародного товариства мікробіологів, членом Паризького товариства по вивченню тропічної патології, почесним членом Віденського мікробіологічного товариства. Лев Громашевський один з представників школи епідеміологів, створеної Заболотним. Створив вчення про механізми передачі інфекції, епідеміологічну класифікацію інфекційних хвороб, визначив поняття ліквідації інфекцій та джерела інфекції. Автор понад 250 наукових праць і публікацій, у тому числі класичних підручників: Частная эпидемиология 1947, Механизм передачи инфекции 1962,Общая эпидемиология 1965.

Висновки. Д.К. Заболотний став основоположником епідеміології як науки, заснувавши першу у світі кафедру епідеміології та видавши перший підручник «Основи епідеміології». Створив потужну наукову базу та школу епідеміологів, до якої належав і Л.В. Громашевський, що успішно продовжив розвиток цієї науки.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДІТЯМ З НЕФРОЛОГІЧНОЮ ПАТОЛОГІЄЮ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Безрук В.В.

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Кафедра педіатрії, неонатології та перинатальної медицини

На сьогоднішній день одним із дієвих механізмів підвищення якості медичної допомоги є впровадження у роботу закладів охорони здоров'я медико-технологічних документів.

Мета дослідження – аналіз ефективності впровадження локальних клінічних протоколів надання медичної допомоги (медико-технологічних документів) і клінічних маршрутів пацієнтів дитячого віку з нефрологічною патологією в Чернівецькій області.

Матеріалом для даного дослідження була звітна документація про стан нефрологічної допомоги дитячому населенню Чернівецької області за період 2013-2015 рр., та дані Центру медичної статистики Міністерства охорони здоров'я України.

Проаналізовано основні показники роботи дитячої нефрологічної служби в Чернівецькій області за 2013-2015 рр. Впровадження локальних протоколів і клінічних маршрутів пацієнтів з нефрологічною патологією в лікувальних установах Чернівецької області позитивно вплинули на зниження показників поширеності і вперше виявленої захворюваності хвороб сечостатевої системи у дітей та підлітків Чернівецької області за 2014 р., які вперше за останні роки не перевищили загальнодержавні статистичні дані.

Висновки. Впровадження локальних протоколів і клінічних маршрутів пацієнтів дитячого віку нефрологічної патологією в лікувальних установах Чернівецької області дозволило поліпшити якість медичної допомоги на всіх етапах, дотримуючись стандартів надання спеціалізованої медичної допомоги. Враховуючи адміністративно-територіальні особливості Чернівецької області та для встановлення «єдиних підходів» у забезпеченні принципів «рівності і доступності» на регіональному рівні є доцільним розробка та впровадження єдиних, узгоджених локальних протоколів медичної допомоги та клінічних маршрутів пацієнтів з нефрологічною патологією у закладах охорони здоров'я Чернівецької області.

ВИЗНАЧЕННЯ ЗАЛИШКОВОЇ КІЛЬКОСТІ АНТИБІОТИКІВ В ПРОДУКТАХ ХАРЧУВАННЯ ТВАРИННОГО ПОХОДЖЕННЯ

К.І. Бірюкова

О.Ю. Браткова (к.мед.н., доц.)

*Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова
м. Вінниця, Кафедра гігієни та екології*

Актуальність: У наш час продукти тваринного походження, на жаль, є джерелом не тільки поживних та корисних речовин, необхідних нашому організму, а також додатково таких шкідливих речовин, як антибіотики, гормональні препарати.

Мета: вивчити вміст антибіотиків в продуктах тваринного походження.

Матеріали та методи: визначали залишкову кількість антибіотиків левоміцетину, тетрацикліну та стрептоміцину у зразках м'яса, молока та курячих яєць. Відбір зразків для проведення досліджень проводили на ринку в м. Вінниця, для аналізу було відібрано по 3 проби кожного визначеного харчового продукту, лабораторні дослідження проводили в ветеринарній лабораторії м. Вінниця. Вміст антибіотиків визначали за допомогою мікробіологічного методу дифузії в агарі.

Результати: У зразках яловичини виявили 0.06 мг/кг тетрацикліну, що значно перевищує допустиму концентрацію ($MДК < 0,01$ мг/кг). У свинині вміст стрептоміцину перевищував норму і складав 0,05 мг/кг ($< 0,01$ мг/кг), вміст левоміцетину – виявлено 0,07 мг/кг при $< 0,01$ мг/кг. Вміст левоміцетину було виявлено і в молоці, який складав в середньому 0,35 мг/кг ($< 0,01$). Вміст тетрацикліну був від 0.002 мг/кг. При дослідженні яєць було перевищення вмісту левоміцетину та тетрацикліну 0,05мг/кг та 0.04 мг/кг

Висновки: Вміст левоміцетину у яловичині перевищував максимально допустимий рівень у 5 разів, у свинині – у 7 разів, у молоці – у 30 разів, у курячих яйцях – у 5разів. Концентрація стрептоміцину у зразках свинного м'яса виявилась у 4 рази більшою за МДК, а концентрація тетрацикліну у яйцях – у 3 рази більшою за МДК, і тільки вміст тетрацикліну у молоці був у межах норми.